

—'Επιστολὴ περὶ Ἐρμιωνύμου πρὸς Γεώργιον Παλαιολόγον τὸν Δισύπατον¹ (ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἀνεκδότοις τοῦ Βενεζούνδος, τομ. 5 σελ. 420—6).

—Περὶ ψυχῆς.

—Περὶ τύχης.

Μετέφρασε λατιναστὶ — Aristotelis de generatione et corruptione libri duo.

Ο Βερούνιος ἐν προοιμίῳ τῆς ἐν ἔτει 1509 ἐκδόσεως τῶν Ἐρωτημάτων τοῦ Γουαρίνου καταλέγει μεταξὺ τῶν γραψάντων κανόνας περὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὸν Κάλλιστον.

Ράλλης.

Δημήτριος Ράλλης, ὁ ἐπιλεγόμενος Καθάκης, ἐγεννήθη ἐν Σπάρτῃ καὶ κατέγετο ἐκ τοῦ ὄμωνύμου περιφρανοῦς οἴκου⁽¹⁾. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάκτησιν τῆς Πελοποννήσου προσφυγὼν εἰς Ἰταλίαν ὑπηρέτησε διαφόρους ἡγεμόνας ὡς ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἵππεων. Ἐννενηκονταέτης δὲ ἀπεβίωσεν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐτάφη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου. Οὐδὸς αὐτοῦ Μανίλιος ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ τάφου τὸ ἔξης λατινικὸν ἐπίγραμμα.

Demetrio Cabacio Rhallo

equiti Spartano

qui nullum corporis incommodum expertus
nonagesimum ætatis annum menses II diem

XXI superavit, Manilius ex Thomaide

Theodori Bochali filia suspectus parenti
sanctissimo ac B. M. sibique posuit⁽²⁾.

Ο Δημήτριος, ἐκτὸς τῆς στρατιωτικῆς δεξιότητος, ἐκοσμεῖτο καὶ διὰ μαθήσεως οὐκ εὑκαταρρονήτου. Εἰς τοῦτον ὅρείλεται ἡ διάσωσις τοῦ περὶ Νόμων περιλακήτου συγγράμματος τοῦ Πλάτωνος. Τὸ δὲ ἀνήκον εἰς τοῦτον χειρόβιρχον ἀποτελησαυρισμένον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μοναχοῦ, κοσμεῖται καὶ δι' ἴδιογράφων σημειώσεων, καταδεικνυούσῶν τὴν πολυμάθειαν τοῦ ἀνδρός⁽³⁾. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανό-

(1) Ο Φρατζῆς μνημονεύει Γεωργίου Ράλλη σταλέντος ἐν ἔτει 1461 ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ Παλαιολόγου πρὸς τὸν ἐν Βερβοΐ φόροντα σουλτάνον, καὶ μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ῥιψθέντος εἰς τὸ δεσμά· καὶ Μιχαὴλ Ράλλη, τοῦ ἐπιλεγόμενου "Ιστ., έστις μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Πελοποννήσου, συμπαχῶν τοῖς Ἐντοῖς ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὁμάρ ὑπέστη τὸν δι' ἀνασκολωπισμοῦ μαρτυρικὸν θάνατον. (Περὶ τοῦ τελευταίου βλέπε καὶ Spandugini Commentari).

(2) Hadii, de Graecis illustrigus, σελ. 292.

(3) Πλάτωνος Νόμοι, ἔκδ. Ἀλεξάνδρου, σελ. 2, σημ. 1. καὶ σελ. 136—7, σημ. 4,